

Kósa Ignácné Fiaival

Ez én vagyok édesanyámmal [Kósa (Kohn) Ignácné, szül. Schattelesz Laura] és öcsémmel [Kósa (Kohn) László]. És minthogy feketében van anyám, fel kell tételeznem, hogy ez az édesapja halála után, tehát ez 1914-ben vagy 1915-ben volt.

A Rabbiképző Intézet elemi iskolájába jártunk mind a ketten, a Röck Szilárd utcába. Az elemi iskola után engem -- biztos, hogy ez az anyám akarata volt -- a Tavaszmező utcai Madách Gimnáziumba írtak be. Az öcsémet, aki három évvel fiatalabb volt, a Német utcai polgáriba. Miért? Mert lemérte anyám a kettőnk szellemi képességeinek különbözőségét. Az öcsém felső kereskedelmibe járt.

Nem volt egy különösen okos ember, olyannyira nem, hogy vizsgázott a kereskedelmi negyedik osztályából, de nem érettségizett le. Külön volt akkor az osztályvizsga és az érettségi. Az érettségit nem sikerült letennie. Utána a Hutter és Lever cégnél helyezkedett el mint könyvelő.

Engem elindítottak a gimnáziumban, és tanítottak hegedülni. Ennek jelentősége van az egész életemben. A kommün alatt nem volt tanárom, és anyám ahhoz szoktatott hozzá, hogy minden nap egy órát gyakoroljak. Eleinte anyám szorgalmazta, később megszerettem a zenélést. Akkor is gyakoroltam, ha nem volt tanárom. Később aztán megint jártam tanárhoz. Löwy Mayernek hívták. Egy akadémiát végzett tehetséges zsidó hegedűs volt, jól tanított. Rendszeresen jártam hozzá. A Csengery és Aradi utca sarkán lakott. Akkoriban, az inasiskola évvégi ünnepségén, ahol tanulók is szerepeltek, figyelt fel rám a vendégzenekar vezetője, és ezután egy ideig velük is zenéltem.